

Sygn. akt III U 32/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	sekr.sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 marca 2013r. w S.

sprawy **R. B.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o wcześniejszą emeryturę

w związku z odwołaniem R. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 6 grudnia 2012 r. znak (...)

- 1. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje R. B. prawo do emerytury od dnia 20 listopada 2012r.;**
- 2. ustala odpowiedzialność organu rentowego za nie ustalenie prawa do emerytury R. B..**

Sygn. akt III U 32/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 6.12.2012r. odmówił R. B. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz.1227) w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r., w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), ubezpieczonemu, urodzonemu po dniu 31.12.1948r. emerytura przysługuje, jeżeli spełnił łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny, wynoszący 60 lat dla mężczyzn;
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego;
- rozwiązał stosunek pracy, w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem,

- w dniu wejścia w życie przepisów ustawy emerytalnej, tj. 1.01.1999r., udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat, w tym okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, wynoszący co najmniej 15 lat.

Zakład odmówił przyznania R. B. prawa do emerytury, ponieważ nie osiągnął on 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego.

Na podstawie dowodów dołączonych do wniosku i uzyskanych w wyniku przeprowadzonego postępowania, Zakład przyjął za udowodnione na dzień 1.01.1999r. okresy składkowe w ilości 21 lat, 11 miesięcy i 11 dni i nieskładkowe w ilości 5 miesięcy i 24 dni (łącznie 22 lat, 5 miesięcy i 5 dni), zaś pracy w szczególnych warunkach w ilości 20 lat, 6 miesięcy i 6 dni.

W odwołaniu od tej decyzji R. B. wniósł o jej uchylenie lub zmianę. Uważał mianowicie, że posiada 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, co wynika z decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 14.03.2012r., o dopuszczenie dowodu z której wnosił. Decyzją tą odmówiono mu przyznania emerytury, gdyż nie osiągnął 60 lat życia.

Nie mógł zrozumieć dlaczego w jednej decyzji udowodnił okres składkowy 25 lat w tym 15 lat w szczególnych warunkach, zaś w drugiej decyzji już tego okresu nie osiągnął. Uważał, iż jego okres składkowy 25 lat w tym 15 lat w warunkach szczególnych jest wystarczający na otrzymanie dochodzonego przez niego świadczenia.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie uzasadniając jak w zaskarżonej decyzji. Wskazał też, że w powołanej w odwołaniu decyzji z dnia 14.03.2012r. staż pracy liczony był na dzień 31.12.2008r.

Podał również, że odwołujący się urodzony jest w dniu 11.01.1952r. jest członkiem OFE ale wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku na dochody budżetu państwa.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie należało uznać za uzasadnione.

Zgodnie z powołanym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych aby otrzymać emeryturę w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego..., ubezpieczony między innymi musiał na dzień 1.01.1999r. posiadać okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat. Takiego natomiast okresu odwołujący się i na ten dzień nie posiada. Na dzień bowiem 1.01.1999r. z racji zatrudnienia od 4.08.1972r. do 28.02.1973r. w Kopalni (...), od 4.04.1973r. do 31.10.1973r. w (...) Spółdzielni(...) w R. i od 1.07.1978r. do 31.12.1998r. w (...) oraz odbytej od 15.02.1974r. do 13.12.1974r. służby wojskowej posiada łączny okres składkowych i nieskładkowy w ilości 22 lat 5 miesięcy i 5 dni (w tym 5 miesięcy i 24 dni okresu nieskładkowego z powodu wypłacanego zasiłku chorobowego). Z mocy więc art. 184 powołanej ustawy o emeryturach i rentach z FUS odwołujący się emerytury otrzymać nie może.

Niemniej jednak odwołującemu się przysługuje emerytura na podstawie art. 50 ust. 1 powołanej ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Zgodnie z tym przepisem prawo do emerytury kolejowej, o której mowa w art. 40, przysługuje pracownikom kolejowym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r., a przed dniem 1 stycznia 1969r., jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa;
- 2) warunki do uzyskania emerytury określone w tym przepisie spełnią do dnia 31 grudnia 2008r.

Stosownie natomiast do art. 40 tej ustawy kolejowa emerytura przysługuje pracownikowi kolejowemu urodzonemu przed dniem 1 stycznia 1949r., który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący dla kobiet 55 lat, mężczyźni 60 lat;
- 2) ma okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety i 25 lat mężczyzny, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia na kolei, łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia na kolei, o których mowa w art. 44-45.

Odwołujący się tymczasem na dzień 31.12.2008r. posiadał okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia na kolei. Wynika to jednoznacznie z wystawionego mu przez (...)Sp. zo.o. w W. w dniu 30.11.2007r. świadectwa pracy, z którego czytamy, że odwołujący się w okresie czasu od 1.07.1978r. do 30.09.2001r. w jednostce organizacyjnej przedsiębiorstwa państwowego (...) S.A., a od 1.10.2001r. do 30.11.2007r. w (...)Sp. zo. o. w W. wykonywał prace pomocnika montera, a później montera urządzeń telekomunikacyjnych oraz starszego teletechnika. Praca odwołującego się w szczególnych warunkach wynika też z wystawionego odwołującemu się przez ten podmiot w dniu 24.05.2012r. świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach. Taką też pracą odwołującego się uznał mu organ rentowy w decyzji z dnia 14.03.2012r., jak również i 25 letni okres składkowy i nieskładkowy. Błędnie tylko w tej decyzji uznał, że odwołującemu nie należy się emerytura, ponieważ na dzień 31.12.2008r. nie osiągnął wieku 60 lat. Przeciwnie z art. 50 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wynika, że 60 lat ubezpieczony ma uzyskać po dacie 31.12.2008r. Wszakże osoba urodzona po 31.12.1948r. nigdy nie będzie miała ukończonych 60 lat życia w dniu 31.12.2008r. Chodzi więc o osobę (ubezpieczonego), która mimo, że na dzień 31.12.2008r. nie miała 60 lat życia, to po osiągnięciu tego wieku na dzień 31.12.2008r. osiągnęła okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety i 25 lat mężczyzny, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia na kolei, łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia na kolei, o której mowa w art. 44-45 oraz nie przystąpiła do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyła wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa;

W związku więc z tym, że odwołujący się na dzień (...) osiągnął 60 lat życia, to od tej daty należała mu się emerytura, w przypadku złożenia o nią wniosku.

Mając więc to wszystko na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴§ 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał odwołującemu się prawo do emerytury od dnia 20.11.2012r., tj. od dnia złożenia wniosku, wskutek którego wydano zaskarżoną decyzję. Na mocy też art. 118 ust. 1a zd. 2 wskazanej ustawy sąd stwierdził odpowiedzialność organu rentowego za nie ustalenie prawa do emerytury R. B., chociaż w obliczu zgromadzonego przed nim materiału dowodowego winien to uczynić. Fakt, że decyzja odmawiająca odwołującemu się przyznania emerytury „kolejowej” stała się ostateczna, gdyż odwołujący się jej nie skarżył, nie zwalniała organu rentowego od ponownego rozważenia możliwości przyznania takiej emerytury kolejowej w przypadku złożenia kolejnego wniosku o emeryturę.

PW/bd